

«Verdensdagen for psykisk helse begynte i 1992 da World Federation for Mental Health satte 10. oktober som en dag for å fremme økt bevissthet om psykisk helse i hele verden. Psykisk helse og lidelser er fortsatt tabu i mange land. Mental Helse har siden 2002 koordinert arbeidet med Verdensdagen i Norge på oppdrag fra Helsedirektoratet.»

Dette er de første ordene som står om Verdensdagen på dens egne nettsider. På oppdrag fra Helsedirektoratet koordinerer Mental Helse arbeidet med Verdensdagen for psykisk helse.

Over tid har det blitt færre dialogkonferanser, eller inspirasjonsseminar som de heter, i distriktene. For eksempel var det fast stopp på Helgeland tidligere. I de senere år har man vært avhengig av å krangle for å få til en komprimert variant bestående av frivillige der lokallag selv har måttet stå for vertskapet. Når tilbudet har vært så dårlig som har vært, har interessen for å møte opp på seminarerne falt. Spesielt når man selv innenfor Helgelands grenser må reise i en til tre timer hver vei for å delta. Inspirasjonen er ikke akkurat til å ta og føle på.

I år er også Bodø utelatt. Fylkeshovedstaden i Mental Helses mest medlemsrike fylke havnet ikke på lista over inspirasjonsseminar i år. Nordland ble med det helt avskåret. Innenfor en veistrekning på over 2000 kilometer nord om Trondheim og til Øst-Finnmark er det kun ett ordinært inspirasjonsseminar. I Tromsø. Til sammenligning er denne strekningen 400 kilometer lengre enn fra Oslo til Tromsø! Kostnadene og tidsbruken ved å ta reisen er skyhøyt over hva man kan forvente at noen skal ha. Kanskje er det et tankekors at det er viktigere å nå ut til flest mulig, enn det er å ha store navn/kjendiser (les: dyre honorarer)? For de tre nordligste fylkene vil det være naturlig å dele opp i seks regionale samlinger for å reelt kunne gjøre seg tilgjengelig for alle: Helgeland, Salten, Hålogaland, Troms, Vest-Finnmark og Øst-Finnmark.

Når det blir slik, går det på inspirasjonen løs, og dermed på motivasjonen til å fremme «varemerket» Verdensdagen. Hvordan vil det for eksempel se ut i Verdensdagens statistikk dersom ingen i Nordland legger inn Verdensdag-arrangement? Uten å få tilknytningen til Verdensdagen via seminarerne, vil Verdensdagen føles mer og mer fjernt for oss.

Når stedene som prioriteres av Verdensdagen samtidig er steder hvor man kan delta på seminarer, fagdager og temadager om lignende tema tilnærmet ukentlig – fremstår prioriteringene som særdeles merkelige. En landsomfattende turné med mindre arrangementer vil troligvis fungere betydelig bedre med tanke på å skape inspirasjon både blant Mental Helses lag og andre organisasjoners lag.

Det har vist seg vanskelig å få avklaring angående organiseringen av Verdensdagen, hvordan Mental Helse passer inn i ligningen og hvilken påvirkningskraft Mental Helse har. Det samme gjelder angående avklaring om hvorfor inspirasjonsseminarene har blitt flyttet ut fra distriktene. Dette blant annet i vårt fylke, Nordland.

1. Hvem koordinerer arbeidet med Verdensdagen, og dermed har ansvaret for prioriteringene?
2. Hvem fastsetter prioriteringen av plassering og innhold av, samt målgruppe for inspirasjonsseminarene, og på hvilket grunnlag?
3. Hvordan rapporteres regnskapet i Verdensdagskampanjen, og kan vi få innsyn i dets årlige regnskap?
4. På bakgrunn av dette oppleves frivillige i sentrale strøk å være viktigere å nå frem til enn frivillige i desentraliserte strøk. Hvorfor?

Forslag til innstilling:

Uttalelsen sendes til Sentralstyret, Generalsekretær, og nasjonal kampanjeleder Le Hang Duong, med kopi til alle fylkeslag.

Vi forventer at hver av de tre partene svarer selvstendig ut ifra egne roller og mandat i forhold til Verdensdagen.

Svar rettes til Mental Helse Nordland med kopi til dets lokallag.